

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1954.

17 JUIN 1954.

PROPOSITION DE LOI

modifiant les lois relatives aux impôts sur les revenus, coordonnées par l'arrêté du Régent du 15 janvier 1948.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Dans l'état actuel de la législation fiscale, en cas de cessation d'activité d'une entreprise exploitée par une personne physique, l'Administration impose intégralement les plus-values actées ou réalisées en cours d'exploitations (plus-values de réévaluation, plus-values sur portefeuille, plus-values sur indemnités de réparation de dommages de guerre, plus-values d'expropriation, etc.).

Pour justifier cette taxation, l'Administration invoque que la cessation d'activité et la réalisation des éléments investis ou leur apport en société impliquent prélèvement, distribution ou répartition de ces plus-values, ou encore remboursement de capital, et que dès lors les conditions d'immunisation établies par l'article 27, par. 2bis, lettre b, 2e alinéa, 2° et 3° ne sont plus remplies.

Toutes ces plus-values trouvent cependant leur origine exclusivement dans la dépréciation de la monnaie et ne représentent dès lors qu'un bénéfice fictif. En fait, sous le nom d'impôt sur les revenus, le fisc prélève un impôt sur le capital à charge des seules entreprises exploitées par des personnes physiques.

Cette imposition, généralement très élevée, frappe durement les redevables qui cessent leur activité et rend extrêmement difficile, voir parfois impossible, la transformation d'entreprises individuelles en société ou leur apport en société.

Ce traitement fiscal rigoureux est d'autant moins justifié, que les sociétés trouvent dans les coefficients de revalorisation de leur capital social prévu à l'art. 15 des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus un correctif, encore qu'insuffisant, grâce auquel leurs plus-values restent immunisées en tout ou en partie en cas de liquidation.

Le sort défavorable et inégal fait aux entreprises exploi-

Kamer der Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1954.

17 JUNI 1954.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wetten betreffende de inkomstenbelastingen samengeordend bij besluit van de Regent van 15 Januari 1948.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Volgens de huidige stand van de belastingwetgeving belast het Bestuur, bij stopzetting van de bedrijvigheid van een door een natuurlijke persoon geëxploiteerd bedrijf integraal de tijdens de exploitatie geacteerde of verwezenlijkte meerwaarden (herwaarderingsmeerwaarden, portefeuillemeerwaarden, meerwaarden op herstelvergoedingen voor oorlogsschade, meerwaarden van onteigening, enz.).

Ter rechtvaardiging van die aanslag voert het Bestuur aan, dat de stopzetting der bedrijvigheid en de tegeldemaking der beleggingen of hun inbreng in de maatschappij een opneming, uitdeling of verdeling van die meerwaarden of nog de terugbetaling van het kapitaal met zich brengen en dat derhalve niet meer wordt voldaan aan de eisen inzake belastingvrijdom gesteld bij artikel 27, par. 2bis, letter b, 2de lid, 2° en 3°.

Al deze meerwaarden vloeien evenwel uitsluitend voort uit de waardevermindering van het geld en ze vertegenwoordigen dus alleen een fictieve winst. Feitelijk heft de fiscus, onder de benaming van inkomstenbelastingen, een belasting op het kapitaal uitsluitend ten laste van de door natuurlijke personen geëxploiteerde ondernemingen.

Deze doorgaans zeer aanzienlijke heffing brengt een harde slag toe aan de belastingplichtigen die hun activiteit stopzetten en bemoeilijkt ten zeerste, of belet soms, de omvorming van individuele ondernemingen in vennootschap of hun inbreng in een vennootschap.

Deze strenge fiscale behandeling is des te minder gerechtvaardigd daar er voor de vennootschappen, in de revalorisatiecoëfficiënten van hun maatschappelijk kapitaal, bedoeld in artikel 15 der samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen, een — zij het dan onvoldoend — correctief bestaat waardoor hun meerwaarden, geheel of gedeeltelijk belastingvrij blijven in geval van liquidatie.

De ongelijke en ongunstige behandeling van de door

tées par des personnes physiques a suscité de vives réactions. Il importe de remédier sans tarder aux effets désastreux de la situation actuelle.

La solution suivante paraît susceptible d'empêcher dans une large mesure la taxation de la substance même des entreprises et de soumettre les entreprises individuelles et les sociétés à un même traitement fiscal :

1) Régime des plus-values actées ou réalisées en cours d'exploitation.

Ces plus-values constituent un bénéfice fictif et il se justifie de les immuniser définitivement en cas de cessation d'activité. Le texte de loi proposé ci-dessus réalise cet objectif. Ce texte s'applique tant aux entreprises individuelles qu'aux sociétés; il est inspiré de la solution adoptée par l'article 6 du décret colonial du 10 septembre 1951.

2) Régime des plus-values réalisées par suite de cessation ou de cession d'activité.

Le régime fiscal des plus-values réalisées par suite de cessation d'activité ou de cession d'activité (apport en société) a été fixé administrativement et partiellement par la circulaire n° 563 du 15 mai 1952. En vertu de cette circulaire, les plus-values résultant de la vente ou de l'apport des avoirs investis (immeubles, matériel, outillage, marchandises, etc.) ne sont pas imposables, seul reste assujéti à l'impôt ce qui représente le produit accumulé du travail du cédant, au cours de l'exploitation, et révélé à l'occasion de la cession (clientèle, fonds de commerce, etc.).

natuurlijke personen geëxploiteerde ondernemingen heeft aanleiding gegeven tot scherpe reacties. De rampspoedige gevolgen van de huidige toestand dienen onverwijld verholpen.

Onderstaande oplossing schijnt geschikt om in aanzienlijke mate de taxatie van de eigenlijke bestanddelen van de ondernemingen te voorkomen en de individuele ondernemingen op dezelfde fiscale voet als de vennootschappen te behandelen :

1) Regeling van de in de loop der exploitatie vastgestelde of verwezenlijkte winsten.

Deze meerwaarden vormen een fictieve winst en het is billijk ze, bij stopzetting der activiteit, definitief belastingvrij te laten. Door bovenstaande wettekst wordt dit doel verwezenlijkt. Bedoelde tekst is zowel op de individuele ondernemingen als op de vennootschappen van toepassing; hij is ingegeven door de oplossing die aangenomen werd in artikel 6 van het koloniaal decreet van 10 September 1951.

2) Regeling van de ingevolge stopzetting of afstand der activiteit verwezenlijkte meerwaarden.

Het fiscaal stelsel der ingevolge stopzetting of gedeeltelijk afstand der activiteit (inbreng in vennootschap) verwezenlijkte meerwaarden werd administratief en gedeeltelijk geregeld bij aanschrijven n° 563, van 15 Mei 1952. Krachtens dit aanschrijven zijn de meerwaarden verwezenlijkt door de verkoop of de inbreng der belegde vermogens (onroerende goederen, materieel, uitrusting, goederen, enz.) niet belastbaar; blijft nog alleen belastbaar, hetgeen het product vertegenwoordigt dat door de arbeid van de overdrager in de loop der exploitatie tot stand gebracht werd en ter gelegenheid van de overdracht aan het licht komt (cliënteel, handelsfonds, enz.).

J. DISCRY.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article 27 des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus est complété par un paragraphe 2 *quater*, rédigé comme suit :

« Les restrictions prévues aux 2° et 3° du 2me alinéa, *littera b*), paragraphe 2*bis*, et au paragraphe 2*ter* ci-dessus ne s'appliquent pas en cas de décès, de cession ou cessation d'activité ou de liquidation totale ou de prélèvements sur les plus-values immunisées en exécution d'obligations légales ou statutaires.

» Le bénéfice de cette disposition est acquis d'office à toute taxation en cours, ainsi qu'aux redevables qui auront introduit une réclamation dans les trois mois de la mise en vigueur de la présente loi contre les impositions devenues définitives. »

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Artikel 27 der samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen wordt aangevuld met een § 2*quater*, luidende als volgt :

« De beperkingen, waarvan sprake in bovenstaande 2° en 3° van het 2de lid, *letter b*), paragraaf 2*bis* en in paragraaf 2*ter*, worden niet toegepast in geval van overlijden, van afstand of stopzetting van bedrijvigheid of van volledige liquidatie of van afnemingen op meerwaarden vrijgesteld ter uitvoering van wettelijke of statutaire verplichtingen.

» Het genot van deze bepaling wordt van ambtswege verleend voor iedere lopende aanslag, alsmede aan de belastingplichtigen, die binnen drie maanden na de inwerkingtreding van deze wet bezwaar hebben ingediend tegen de definitief geworden aanslagen. »

J. DISCRY,
P. EECKMAN,
P. MEYERS,
M. SCHOT,
A. PARISIS.